

«میزان رأی ملت است»

امام خمینی (ره)

انتخابات در معنای واقعی خود جولانگاه یک رقابت بزرگ ملی است و چون مهمترین نتیجه ی آن ورود برندگان این رقابت به چهار چوب حاکمیت سیاسی خواهد بود. از این رو طبیعی است که وجه سیاسی انتخابات غالب بر دیگر وجوه آن باشد. انتخابات در شکل و محتوای خود بارزترین نماد مردم سالاری است. این امر در حدی از اهمیت قرار دارد که موجه ترین نظام های سیاسی (به لحاظ کارآمدی) چنانچه خود را بی نیاز از انتخابات و رأی مردم بدانند مشروعیت سیاسی خود را از دست خواهند داد.

جمهوری اسلامی ایران بر اساس قانون اساسی نظامی است مبتنی بر مکتب حیات بخش اسلام و شکل آن متکی به آراء ملت از طریق انتخابات. و این مهم در بیست و نه سال گذشته در چهار انتخابات مهم (مجلس خبرگان رهبری، ریاست جمهوری، مجلس شورای اسلامی و شوراهای شهر و روستا) با خلق حماسه های با شکوه به منصفه ی ظهور رسیده است به گونه ای که هم محتوا و شکل نظام جمهوری اسلامی را به عنوان یک نظام تمام عیار به جهانیان نمایانده، و هم ملت بزرگ ایران را در موقعیت ویژه ای از درک هویت ملی و دینی خود و استقلال و عزتمندی در جهان قرار داده است.

وجه تمایز مردم سالاری منبعث از نظام جمهوری اسلامی ایران با دیگر مردم سالاری های موجود و مورد ادعای این است که مردم سالاری در جمهوری اسلامی ایران مقید به دین و احکام الهی است به بیان دیگر مردم سالاری که در پی اتکا به آراء عمومی حاصل می شود در نظام جمهوری اسلامی ایران به گونه ای نیست که هدف به قدرت رسیدن، هر وسیله ای را توجیه نماید، بلکه پیش از هر وصفی متصف است به دخالت مؤمنان و متدینان در سرنوشت سیاسی کشور خود. در مردم سالاری دینی چه آنانی که خود را در معرض رأی ملت قرار می دهند و چه آنانی که مسئولیت اجرا و نظارت بر انتخابات را بر عهده دارند و چه عموم مردم که حق انتخاب خود را اعمال می کنند همه خود را مکلف به تبعیت از احکام شرعی و اخلاق دینی می دانند. در مردم سالاری دینی ورود به گردونه ی قدرت سیاسی اساساً هدف تلقی نمی شود بلکه خود وسیله ای است برای ایجاد زمینه ی رشد و تعالی مردم و کشور.

در هر انتخاباتی مردم که صاحبان حق انتخاب هستند و آنانی که مطابق موازین قانون خود را در معرض انتخاب مردم قرار می دهند مؤلفه ی اصلی و اساسی اصل انتخابات هستند و مجریان، ناظران و حافظان انتخابات در واقع امین انتخاب کنندگان و انتخاب شوندگانند. در هر رقابتی حتی رقابت های ورزشی جوانمردی رسم رقیبان است و امانت داری و بی طرفی معیار داوران و ناظران و مجریان. آن چه که در انتخابات جامعه ی دیندار ما باید در درجه ی اول اهمیت قرار داشته باشد بنابر آن چه که در تفاوت مردم سالاری دینی و دیگر مردم سالاری ها گفته شد، نمایش سلوک دینی و هویت ملی است. اگر چه در هر جامعه ای و در هر نظامی تخطی از موازین رقابت های سیاسی و انتخاباتی و نیز تخلف از وظیفه ی بی طرفی و اخلاق در امر رقابت به روش های کیفری نیز تحت کنترل قرار می گیرند اما در جامعه ی دینداران شهروند حلقه ی دیانت و ایمان را ابتدائاً به قهر قانون و اعمال کیفر انداز نمی دهند بلکه نخست به موازین اخلاقی و دینی متذکر می شوند.

باری، انتخابات پیش رو با همه ی خصوصیات سیاسی و اجتماعی خود منتسب است به نظامی که در پی باشکوه ترین انقلاب متکی بر ارزش های دینی استقرار یافته و توفیقات بیست و نه ساله ی خود را وام دار لطف الهی و حماسه های مردمی است. از این رو وظیفه ی اخلاقی و دینی و هویت میهنی ما اقتضاء دارد در هر موضع و موقعیتی که هستیم اعم از این که نامزد انتخابات باشیم یا ناظر آن، شهروند صاحب حق رأی باشیم یا مأمور مجری یا حافظ آن، اولاً رسم جوانمردی و امانت داری را بجای آوریم و ثانیاً با اعمال حق انتخاب خود در خلق حماسه ای دیگر سهیم باشیم. ...

